

ת"פ 13833/12/21 - מדינת ישראל נגד מוסא זחאלקה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13833-12-21 מדינת ישראל נ' זחאלקה

לפני כבוד השופט הבכיר שאול אבינור

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד מאיה קו-אור ארז

נגד

הנאשם: מוסא זחאלקה

ע"י ב"כ עו"ד מוחמד זחאלקה

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, שניתנה במסגרת הסדר טיעון - בביצוע עבירה של **הסעת תושב זר השוהה שלא כדין**, לפי הוראות סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן - חוק הכניסה לישראל).
2. בחלק הכללי לכתב האישום נטען כי במועד הרלוואנטי לו התגוררו עבדאלחמיד טמאיזה ומחמוד טמיזה באזור יהודה ושומרון והיו "תושבים זרים", כהגדרת מונח זה בחוק הכניסה לישראל. בעובדות כתב האישום נטען כי ביום 24.02.2021 בשעה 16:40 לערך, בשדרות ירושלים בתל אביב יפו, הסיע הנאשם את התושבים הזרים, אשר שהו בישראל שלא כדין.
3. בדיונים המקדמיים לפניי הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שבמסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, כמות שהן. הצדדים עתרו במשותף לקבלת תסקיר שירות המבחן, שיבחן בין השאר את שאלת הרשעתו בדין של הנאשם. ב"כ המאשימה הודיעה כי עמדת המאשימה היא להשתת מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, הגם שציינה כי הצדדים ישובו ויידברו ביניהם לאחר קבלת התסקיר (בפרוטוקול, עמ' 2 שורה 9 ואילך).
4. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום והורשע על יסוד הודאה זו, כאמור בפסקה 1 דלעיל, בעבירה בה הואשם. בית המשפט נעתר לבקשת הצדדים והורה על הכנת תסקיר בעניינו של הנאשם, תוך שהבהיר כי אין בהחלטה זו משום קביעה כלשהי באשר לעונש הראוי במקרה זה (בפרוטוקול, עמ' 3 שורה 23 ואילך).

ב. עיקרי תסקיר שירות המבחן:

5. תסקיר שירות המבחן (מיום 06.10.2022) מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1963 (בן 60 שנה כיום). הנאשם נשוי בשנית ואב לשלושה ילדים (בן בוגר מנישואיו הראשונים ושני ילדים קטינים מנישואיו הנוכחיים). הנאשם עובד בעסק לשיפוצים שבבעלותו, מזה כעשרים שנה, כאשר לאחרונה עבר עם משפחתו להתגורר בחיפה. מתוך האבחון שנערך לנאשם עלה כי לאורך חייו הוא השקיע מאמצים לשמור על תפקוד תקין וחיוני, במסגרות המקובלות. הנאשם אף ביטא עמדות שאינן נותנות לגיטימציה למעורבות פורצת גבולות

ולביצוע עבירות, וגילה הכרה והבנה לבעייתיות העולה מהתנהלותו המתוארת בכתב האישום.

6. בהתייחסותו לביצוע העבירה מושא כתב האישום מסר הנאשם שהסיע את התושבים הזרים, בהסתמך על דבריהם כי הם בעלי אישורי עבודה. הנאשם אישר כי לא בדק אישורי כניסה, נטל אחריות על מעשיו והביע צער וחרטה על ביצוע העבירה. שירות המבחן ציין כי התרשם שההליך הפלילי המתנהל נגד הנאשם מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול; ובנסיבות אלה המליץ להסתפק בענישה חינוכית שיקומית במסגרת צו של"צ בהיקף של 140 שעות.

7. אשר לשאלת הרשעתו בדין של הנאשם צוין בתסקיר כי הנאשם לא הציג מסמכים המעידים על פגיעה קונקרטית מעצם הרשעתו, ולפיכך נמנע שירות המבחן מלהמליץ על ביטול ההרשעה. בד בבד, נוכח העובדה שהנאשם מתפרנס מעבודות שיפוצים ונדרש לשם כך לרישיון נהיגה המליץ שירות המבחן להימנע מהטלת עונש של פסילת רישיון נהיגה בפועל, אשר יפגע ביכולתו של הנאשם להתפרנס.

ג. הראיות לקביעת העונש:

8. מטעם המאשימה לא הוגשו ראיות לקביעת העונש. הסניגור, מצדו, הגיש את הראיות הבאות: (א) תדפיסי מידע אודות אישורי הכניסה לישראל של התושבים הזרים, שכעולה מהם מדובר בתושבים זרים שהחזיקו בעבר ברישיון תעסוקה בישראל (הוגשו וסומנו ס/1). (ב) הסכם שכירות, של הנאשם ואשתו, לדירה בה הם מתגוררים כיום בחיפה (הוגש וסומן ס/2). (ג) דו"ח רווח והפסד של הנאשם לשנת המס 2021 (הוגש וסומן ס/3).

9. לאחר הדיון הוסיף הסניגור והגיש תיעוד רפואי לעניין אשפוזו של הנאשם, לאחרונה, למשך ארבעה ימים בבית החולים בני ציון בחיפה, וזאת לצורכי ניתוח (ר' במסגרת בקשה מס' 5).

ד. עיקר טיעוני הצדדים:

10. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על עובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, ועל חומרת העבירה אותה ביצע, שחומרתה ברורה על פניה נוכח ההרעה במצב הביטחוני בתקופה האחרונה. עוד הטעימה ב"כ המאשימה את הערכים החברתיים, הנפגעים כתולדה מביצוע העבירה של הסעת תושב זר שלא כדין, וביניהם ההגנה על ריבונות המדינה וזכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה.

11. בהקשר זה הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה מחמירה, בה נקבע לעבירה דנא מתחם עונש הולם שתחילתו במאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות, הגם שבעיקרה מדובר בפסיקה ישנה יחסית (ת"פ (שלום ב"ש) 18284-04-15 **מדינת ישראל נ' עמאר** (16.12.2015); ת"פ (שלום פ"ת) 42991-01-15 **מדינת ישראל נ' ברי** (28.03.2017); ת"פ (שלום רח') 60312-01-13 **מדינת ישראל נ' אבו סבית** (09.03.2015)).

12. אשר לסוגיית ההרשעה טענה ב"כ המאשימה כי בעניינו של הנאשם לא מתקיימים התנאים המצטברים שנקבעו בפסיקה לביטול הרשעה, ואף שירות המבחן לא המליץ על ביטולה, כאשר עד היום הנאשם טרם הציג מסמך כלשהו אודות פגיעה קונקרטית העלולה להיגרם לו כתולדה מההרשעה. בנסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה לדחיית בקשת ההגנה לביטול ההרשעה.

13. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם ציינה ב"כ המאשימה את נטילת האחריות, את היעדר העבר הפלילי ואת הזמן שחלף ממועד ביצוע העבירה. בנסיבות אלה ביקשה ב"כ המאשימה למקם את הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם לו עתרה, ולצד זאת להשית עליו ענישה נלווית, דהיינו: מאסר על תנאי, קנס כספי ופסילה בפועל ועל תנאי.

14. ב"כ הנאשם, בטיעונו, ביקש לאבחן את הפסיקה שהגישה ב"כ המאשימה בשל כך שדובר בה במקרים החמורים מענייננו. עוד ביקש הסניגור להדגיש כי הפסיקה העכשווית, בנסיבות הדומות למקרה דנא, קובעת מתחם עונש הולם שתחילתו בענישה צופה פני עתיד (בעניין זה ר' בטבלת הפסיקה שהגיש - הכוללת בין השאר את ת"פ (שלום י-ם) 32577-11-21 **מדינת ישראל נ' קריע** (20.06.2022); ת"פ (שלום ת"א) 16623-05-21 **מדינת ישראל נ' אבו גאנם** (05.01.2022); ות"פ (שלום י-ם) 1671-12-20 **מדינת ישראל נ' חליל** (07.09.2022).

15. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו כי מדובר במעידה חד פעמית של הנאשם, שעברו נקי לחלוטין. עוד הטעים, כי הנאשם הכיר את התושבים הזרים מהעבר, כאשר הם אחזו בהיתר תעסוקה בישראל (ר' ס/1), ועל כן הנחתו כי הם בעלי אישורי כניסה בתוקף לא נולדה בחלל ריק, כביכול.

16. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה הדגיש ב"כ הנאשם את גילו של הנאשם, את היותו אדם נורמטיבי לכל אורך חייו, את מצבו הבריאותי של הנאשם ואת קשייו הכלכליים, שבין השאר אילצו אותו לעבור עם משפחתו לחיפה בשל מחירי השכירות הגבוהים באזור תל אביב. בנסיבות אלה עתר ב"כ הנאשם להסתפקות בענישה מקלה, כעתירת שירות המבחן.

17. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: **"אני מצטער על מה שקרה... אני איש שכל החיים שלו כיבד את החוק ושילמתי מיסים. קרה מה שקרה ואני מצטער, התנצלתי ואני מקווה שתתחשבו בי" (בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 3 ואילך).**

ה. סוגיית ההרשעה וקביעת מתחם העונש ההולם:

18. בטיעונו לעונש לא חזר ב"כ הנאשם על עתירתו הראשונית לביטול ההרשעה - וטוב שכך, שכן על פני הדברים לא מדובר במקרה העומד בתנאים המצטברים לביטול הרשעה שנקבעו בהלכה הפסוקה, וזאת בעיקר בשל היעדר נזק קונקרטי לנאשם כתולדה מן ההרשעה (ר' ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 337, 342 (1997)). למעלה מן הצורך יוזכר כי אף שירות המבחן נמנע מלהמליץ במקרה זה על ביטול ההרשעה; ומכל מקום, כאמור, בנסיבות העניין אין אפשרות משפטית לבטל את ההרשעה.

19. אשר לקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם להוראות הדין היא תיעשה תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - המפורטות בין השאר בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). לעניין הערכים החברתיים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירה, מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה, ובהקשר זה יובהר כי בפסיקה מאוזכרים הן הערך של ההגנה על ריבונות המדינה והן החשש הממשי מביצוע עבירות נוספות, לרבות כאלה העלולות לפגוע בביטחון הציבור.

20. עם זאת, מנעד מדיניות הענישה הנהוגת בעבירה דנא הוא רחב ואכן, כטענת הסניגור, ישנם מקרים רבים, גם בשנה האחרונה, בהם נקבעו מתחמי עונש הולמים שתחילתם בענישה צופה פני עתיד בצירוף ענישה נלווית (ר' למשל ת"פ (שלום ת"א) 26506-08-21 **מדינת ישראל נ' ארשיד** (13.04.2022) והפסיקה המאוזכרת שם). במקרה שלפניי קיימת אמנם נסיבת חומרה נוספת - בכך שהנאשם הסיע שני תושבים זרים - אך בנסיבות דנא יש להתחשב בכך במסגרת השתת הענישה הנלווית.

21. אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין ענישה צופה פני עתיד בצירוף ענישה נלווית לבין שמונה חודשי מאסר בפועל.

ו. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

22. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את העונש בתוך מתחם זה; והכל תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40א לחוק העונשין.

23. אשר לנאשם דנא הלכה למעשה לא היתה מחלוקת בין הצדדים לפניי כי יש לגזור את עונשו ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, וכך אכן ראוי לעשות. בהקשר זה יוזכר כי מדובר בנאשם יליד שנת 1963 (בן 60 שנים כיום), בעל משפחה (לרבות ילדים קטינים). עברו של הנאשם נקי לחלוטין, הן לפני ביצוע העבירה והן בתקופת הזמן הלא מבוטלת שחלפה מאז ביצוע העבירה; והוא ניהל וממשיך לנהל אורח חיים נורמטיבי ועובד לפרנסתו ולפרנסת משפחתו.

24. בנוסף, הנאשם הודה לפניי במעשיו ונטל אחריות עליהם, הביע חרטה ואף תסקיר שירות המבחן שהתקבל בעניינו הוא חיובי. בנסיבות אלה, ובהתחשב באופי תעסוקתו של הנאשם, יש גם להימנע מענישה הכוללת פסילת רישיון נהיגה בפועל, כהמלצת שירות המבחן, תוך איזון הקלה זו בהטלת סנקציה כלכלית משמעותית.

25. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות חוק הכניסה לישראל.

(ב) קנס בסך של 4,000 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-8 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.05.2023 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ג) פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים על תנאי, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור הנאשם את העבירה בה הורשע.

(ד) שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות. השירות יבוצע, בהתאם לתכנית שיגבש שירות המבחן, בהקדם האפשרי, החל במועד שייקבע שירות המבחן.

מובהר בזה לנאשם כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו השירות יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו השירות ולהטיל עליו, במקום צו השירות, עונש נוסף.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, ז' ניסן תשפ"ג, 29 מרץ 2023, במעמד הצדדים.